

אלי אבוטבול - קיבוץ שפיים, וייטנאם
eli.afimilk@gmail.com

וייטנאם עולה על המפה תלמים ראשוניים

אלי אבוטבול, חבר צוות רפת שפיים, קיבל הצעה ויצא לעולם חדש ואחר - וייטנאם. צ.ח.מ. אפיקים זכו בפרויקט ענק להקמת 12 רפתות גדולות ואלי הצטרף לצוות ההקמה, הקליטה וההדרכה. אמנם עברו חודשים אחדים בלבד, אך עוצמת החוויה והאתגר הגדול ניכרת היטב גם בכתיבה

והחליטה שהיא רוצה להתחיל לייצר חלב בוייטנאם. לאחר בדיקות ממושכות היא הגיעה לחברת צ.ח.מ. אפיקים וחתמה איתה על הסכם להקמת 12 רפתות, כאשר בכל רפת 2,500 חולבות, עם סככות מרווחות, מכוני חליבה מתקדמים וכו'. הרפתות מנוהלות ע"י רפתנים ישראלים כשבשלב מאוחר יותר אמורים צוותים מקומיים לנהל את הרפתות בעצמם.

בשלב הראשון מוקמות 3 רפתות. הרפתות מוקמות ע"י צ.ח.מ. שמשפתת את א.ב תכנון וחברת גליל הנדסה. הרפתות ממוקמות בחלק הדרומי של צפון וייטנאם כ-6 שעות נסיעה דרומית להנוי.

אני חבר קיבוץ שפיים, בן 39, נשוי ואב לשלושה. התחלתי לעבוד ברפת שפיים כנער בן 16, המשכתי ברפת לאחר הצבא, טיול בחו"ל ועם סיומו למדתי והשלמתי את המגמה לבעלי-חיים ברופין. בשנת 2003 התאחדנו עם רפתות יקום וגעש והקמנו את רפת חוף השרון- שם עבדתי כמנהל עדר.

לפני כמה חודשים פנו אליי מחברת צ.ח.מ. אפיקים וסיפרו לי על פרויקט הקמת רפתות בוייטנאם, הפרויקט נשמע מעניין ומאתגר ברמה המקצועית.

לאחר מו"מ ארוך (עם אשתי) החלטנו לצאת לדרך. היציאה לוותה בחששות רבים הן מהצד האישי - הפרדה מהמשפחה למקום רחוק ולזמן ממושך והן מהצד המקצועי, שבו רב הנסתר על הגלוי.

לאחר מו"מ ארוך (עם אשתי) החלטנו לצאת לדרך. היציאה לוותה בחששות רבים הן מהצד האישי - הפרדה מהמשפחה למקום רחוק ולזמן ממושך והן מהצד המקצועי, שבו רב הנסתר על הגלוי

הפרויקט בוייטנאם

וייטנאם היא מדינה צרה וארוכה שנמצאת בדרום מזרח אסיה, יש בה קרוב ל-90 מיליון תושבים. שוק החלב בוייטנאם קטן מאוד, ישנם מעט מאוד רפתות ויצרנים ותרבות צריכת החלב כמעט ולא קיימת. בוקר אחד התעוררה בעלת עסקים במדינה, עם הרבה אמצעים,

האוכל מחכה להן באבוס והן מתרגלות מהר

האנייה פורקת את העגלות במל

כשהגענו, הקרנטינה הייתה בשלבים אחרונים של ההקמה והתחלנו מיד בהכנות לקליטת העגלות. התחברנו לצוות המקומי שגויס לפרויקט והתחלנו לעבוד ביחד.

ההתחלה הייתה קשה ביותר. התקשורת עם המקומיים בעייתית בגלל קשיי השפה, ההכרה שלהם עם נושא הרפת הייתה נמוכה ביותר והאמצעים והכלים שעמדו לרשותנו היו מוגבלים מאוד.

אנחנו, שרגילים שכל דבר שצריך, אפשר להשיג בשיחת טלפון, התחלנו להתרגל למציאות שונה. החל מכך שחשמל סדיר לא נמצא בהישג יד, מים ראויים לשתייה לא קיימים, כלים פשוטים לעבודה קשה להשיג ועוד קשיים - התחלנו לחפש חומרי ריפוד לסככות, משאיות שיביאו את העגלות והכי חשוב מים לעגלות.

בעיה גדולה נוספת שעמדה בפנינו הייתה מחסור בעולים. המשלוח

העבודה שלנו

בפברואר האחרון יצאנו לוייטנאם צוות ראשוני מטעם צ.ח.מ. אפיקים שכלל חמישה ישראלים - ארבעה לצורך הקליטה של העגלות הראשונות מניו-זילנד ועוד מנהל גד"ש.

אנחנו, שרגילים שכל דבר שצריך, אפשר להשיג בשיחת טלפון, התחלנו להתרגל למציאות שונה. החל מכך שחשמל סדיר לא נמצא בהישג יד, מים ראויים לשתייה לא קיימים, כלים פשוטים לעבודה קשה להשיג

**מרכז מזון כפר המכבי - מילובר
ומילובר מכון לתערובת
מאחלים שנה טובה ופורייה!**

אנו מחלקים בבית מזון לפרות ומספקים תערובות, חליפות וחומרי גלם מעובדים לבקר ולצאן

מרכז מזון כפר המכבי - מילובר
אגש"ח בע"מ
דוא"ל: mi_mazon@maccabi.org.il

טלפון להזמנות:
מילובר טל: 04-9853223 פקס: 04-9853234
מרכז מזון טל: 04-8452234 פקס: 04-8458825
אתר אינטרנט: www.milobar.co.il

העגלות עולות על המשאית בזרן לרפת החדשה

בגלל העיכוב בהגעת העולים היינו צריכים לאלתר שביל טיפולים בכדי שנוכל לחסן את העגלות - בנינו מעבר בקר ל-5 עגלות וכך הצלחנו לחסן 1,600 עגלות בארבעה ימים. הכבלים ששמנו גם הם היוו בעיה מכיוון שהעגלות היו יוצאות לאבוס וכל הזמן היינו צריכים להכניס אותן בחזרה לקבוצות.

שיפור הדרגתי

לאט לאט השתפרו התנאים, העולים הגיעו, עגלה מערבלת נחתה ברפת והעובדים נכנסו לשגרת עבודה מסודרת. הכשרנו נהיג טרקטורים על העגלה והשופל והתחלנו לחלק את העובדים לעבודה במחלקות - הזנה, עדר, תחזוקה וכו'.

בקרנטינה עובד איתנו וטרנר מניו-זילנד שאחראי על כל נושא הבריאות בחוות. בנוסף אנחנו נעזרים במזריעים משיאון שנמצאים אצלנו לתקופה של חודשיים בכל פעם.

ככל שעובר הזמן אנחנו לומדים שהעובדים המקומיים מצליחים להתקדם ולהבין את העבודה ברפת. צריך להיות מאוד פתוחים מצד אחד, לדעת לשחרר את הידע ולתת להם לפעול באופן עצמאי ומצד שני צריך להיות מאוד ערניים לדעת לתקן וללמד איפה שצריך. חשוב מאוד גם לדעת להתאים את עצמך לאופי ולמציאות המקומית, לא תמיד מה שאנחנו מביאים מהארץ נכון למקומות אחרים, בעיקר מקומות כאלה ששונים מאוד באקלים ובמנטליות המקומית. חשוב לדעת לעשות את ההתאמות ולשנות דברים בזמן.

פרויקט המפתח של צ.ח.מ. אפיקים מוקם ומתופעל תוך כדי תנועה, וכל העת מתעוררות בעיות שאנחנו לא רגילים להתמודד איתן. במקביל אנו

שהיה אמור להגיע מישראל התעכב ולא היה לנו פתרון לעניין. בסופו של דבר הרכבנו כבלים באבוסים עד שיגיעו העולים.

קליטת העגלות

בסוף פברואר הושלמו ההכנות ומשלוח העגלות הראשון הגיע. ההתרגשות הייתה גדולה וכל המי ומי של וייטנאם הגיע לנמל לקבל את 1,600 העגלות. העגלות הובאו לחווה ע"י 40 משאיות בשני סבבים. הנסיעה מהנמל לקרנטינה אורכת קרוב ל-3 שעות, גם המשאיות הן לא בדיוק משאיות שמתאימות להובלת בעלי-חיים, אבל בעזרת אלתורים שונים ומשונים, גם את המשוכה הזאת עברנו בשלום.

מזג האוויר באתר בתקופה הזאת, חם באופן קיצוני - רוב הימים הטמפרטורה מעל 40 מעלות עם לחות של 60%-70%

העגלות, שבאו מהמרעה והחופש בניו-זילנד, היו קצת בהלם למראה הסככות והגדרות, אבל הן "נחתו" בצורה טובה והתאקלמו מהר יחסית. גם מזג האוויר באתר בתקופה הזאת, חם באופן קיצוני - רוב הימים הטמפרטורה מעל 40 מעלות עם לחות של 60%-70%.

הימים הראשונים הוקדשו בעיקר להדרכה אינטנסיבית על כל צעד ושעל ברפת. בימים של הקליטה עדיין לא הייתה לנו עגלת חלוקה ואת האוכל חילקנו בידיים. המנה מורכבת מסוגי חציר שיובאו מארצות הברית ומתעורבות שהובאה ממכון מקומי.

כמעט פועל אחד על כל בלה קש

צוות החיסונים מתארגן לעבודה מאומצת

הראשון הועברו לרפת 1. צוות נוסף של ישראלים בניהולו של גלעד אפרת מעין החורש הגיע ותפס פיקוד על המשלוח שהשתחרר מהקרנטינה. ההמלטות הראשונות צפויות להתחיל באוגוסט ועד סוף השנה אמורות להמליט 2,000 עגלות. מכוני החליבה מוקמים כעת ועד אוגוסט יהיה מוכן המכון הראשון.

גם בנושא התנאים האישיים נתקלנו בלא מעט קשיים, בעיקר בתחום האוכל. האזור שבו אנחנו נמצאים לא מתויר ולכן קשה למצוא מסעדות מתאימות לנו. גם במלונות. התנאים לא קלים ורוב הזמן אין חשמל

מקימים את כל המרכז הלוגיסטי שכולל מרכז מזון, מוסך ומרכז לטיפול בזבל, ובנוסף מוקם גם מתקן גדול לטיהור מים של חברת עמיד.

בתחילת אפריל הגיע משלוח נוסף של עגלות והעגלות מהמשלוח

ההמלטות הראשונות צפויות להתחיל באוגוסט ועד סוף השנה אמורות להמליט 2,000 עגלות. מכוני החליבה מוקמים כעת ועד אוגוסט יהיה מוכן המכון הראשון

האפ"ש מייבש מרבצים רטובים כל השנה!

שנת ביטוח
אשור ואלוף

אפר פצלי שמון
הוא הפתרון האידיאלי
כשהמרבץ יבש:

- ✓ העטינים נקיים והפרות נקיות
- ✓ פחות תאים סומטיים בחלב
- ✓ פחות דלקות עטין
- ✓ פחות זבל לפינוי

נכיר אינרליוס בי"א

התקשרו לחנה ותקבלו את השרות המסור והמהיר
עומדים לשירותכם ומחכים להזמנה ראשונה או חוזרת
טל. 08-6234276/7 נייד: 057-7790381 פקס. 08-6209581 חנה

המשפחה נשארה בבית

בהחלט מקרב רחוקים. את השיחות האישיות מאוד מנהלת אסנת עם אלי בשעות מאוחרות יותר כשהילדים עסוקים בפעילויות אחרות.

"הקושי העיקרי הוא דווקא כשאלי מגיע הביתה, לאחר חודש וחצי היעדרות - שבוע לפני הנחיתה מתרגשים מאוד, ציפייה מתוחה לרגע שהוא מגיע. 10 ימים של כיף גדול עם המשפחה ושוב צריך להתחיל בהכנות לפרדה ואמירת השלום האחרונה, לפני הטיסה וההתרגלות המחודשת".

לאורך הזמן יש עליות וירידות במצב הרוח ובכושר העמידה: "לא האמנתי שזה אפשרי והנה זה אכן קורה ואפשרי ואני מצליחה להתמודד בצורה ראויה עם העדר אלי מהחיים השוטפים. נכון שיש גם קשיים אצל הילדים ובמיוחד אצל הבן האמצעי שזקוק יותר לדמות אב, אבל בסך הכול אנחנו מתגברים ומתרגלים".

העובדה שאלי משתכר טוב יותר מהחלופה בקיבוץ, שכיום עבר הפרטה, עוזרת לעבור את התקופה בהבנה יותר גדולה ומצליחים לבצע דברים, שהיה קשה במסגרת הרגילה של עבודה בקיבוץ.

האם את חושבת שאלי ימשיך בפרויקט גם לאחר המחויבות של השנה הראשונה?

אסנת רוצה שאלי ימשיך לעשות את מה שהוא אוהב, עם זאת: "כיום, נראה לי שאלי יחזור לשפיים בתום השנה וזו תהיה התנסות מעניינת ומעשירה לכולנו, בלי נזקים של ממש"

■ המשפחה מעל לכול!

יוסי מלול

המשפחה נשארה בבית שיחה גלויה עם אסנת אבוטבול

לאלי אבוטבול יש בשפיים, אישה - אסנת, וגם 3 ילדים בגיל 2, 7, 10. משפחה שחשוב לשמוע את דעתה ולהתחשב בה, בטרם החלטה לצאת לשליחות מורכבת של ניהול רפת רחוק מאוד מהבית. אסנת הייתה שותפה מלאה מהרגע הראשון ואף נתנה את ברכתה למהלך של אלי - "אלי העלה את הרעיון בבית, כבר בחודש ספטמבר שעבר, שאז דיברו על הסכם הפרויקט וגיוס עובדים שיעברו לנהל אותו בווייטנאם. נתתי הסכמה עקרונית ובהמשך זה גם נפרט לפרטים".

אלי הוא איש משפחה מובהק, מעורב מאוד במה שקורה בבית ועם הילדים וזה כמובן, לא הקל על החלטה.

ליציאה לעבודה בעולם הגדול צריכה להיות שותפות מלאה, הבנה והסכמה פעילה של ההורה שנשאר בבית - "ידעתי שאלי רואה בעבודת הרפת את מקצוע חייו ואהבתו. הוא רפתן בנשמתו ורואה ברפת את הקריירה שלו. זו הצעה שאולי לא תחזור בעתיד ורציתי לסייע לו לממש את שאיפתו, ההחלטה הייתה משותפת ואני שלמה איתה לגמרי".

הרגשות היו מעורבים מאוד ומה שהקל על שניהם בהחלטה היה ההסכם שנחתם לשנה אחת בלבד ואם יתעוררו קשיים, סוכם במשותף, שניתן לסיים את ההתנסות בתום השנה. לילדים סיפרו על כך שבועות אחדים לפני היציאה. הם קיבלו את החלטת ההורים בצורה בוגרת, כל אחד על פי גילו.

מרחק בין דיבורים למציאות

והנה מגיע הרגע שאבא עולה על מטוס ונוסע לזמן ארוך וזה רגע ממש לא קל. אסנת חוזרת הביתה ומתמודדת עם הבדידות בכל התחומים וגם אל מול הילדים וצרכיהם המגוונים. אסנת, מורה במקצועה, נאלצה להוריד הילוך בעבודה ולהתמסר יותר לשירות הבית והמשפחה. למרות שיש משפחה שעוזרת וגם חברים, קיימת תחושת בדידות ללא בן הזוג, ולא תמיד יש עם מי להתחלק ברגעים המיוחדים באמת.

הטכנולוגיה באה לעזרת הרחוקים ומקצרת להם את הדרך והמרחק - הסקייפ מביא מרחוק קולות וגם מראות. בכל ערב (במרחק של 4 שעות זמן), יושבים ליד המחשב ומשוחחים עם האבא והבעל. אסנת לא מדמיינת מה היה קורה לולא הסקייפ, שעושה עבודה חיונית בשמירת השפיות של כולם.

מתחלקים בתקשורת הדיגיטלית, באופן שוטף, בכל החוויות וזה

מטעם צ.ח.מ. אפיקים. צוותים של שלוש רפתות, צוות גד"ש, מנהל מרכז מזון, מנהל מוסך ועוד. ■

והחום בלתי נסבל. בזמן הקרוב אנחנו עוברים לגור במתחם שנבנה סמוך לחוות ושם התנאים משופרים בהרבה.

כיום, אנחנו קרוב ל-20 ישראלים באתר וצפויים להגיע עוד מומחים